

10 Junio, 2018

VIDAL VIDAL || DIA DE REG

Arbres del bé i del molt bé

Per més que la Bíblia formulés ja una tal distinció, no hi ha arbres del bé i del mal, sinó en tot cas arbres del bé i del molt bé, perquè no existeixen arbres dolents, ni tan sols els pobres eucaliptus amb tanta mala premsa, per devastadors del seu entorn immediat i fàcilment combustibles en el supòsit d'incendis forestals, com els que sovint assolien l'oest peninsular ibèric pròdig en el referit espècimen.

Comentava dijous la insòlita boda múltiple d'una vintena d'ecologistes, a finals de febrer, vora un riu del sud de Mèxic, amb el mateix nombre d'arbres, suposo que un per cap, que tampoc no és qüestió de fomentar la poligàmia, per més que algú cregui que els vegetals no tenen sentiments tan humans com l'esperit possessiu o la gelosia. I bé, jo no estic encara tan desesperat com per casar-me amb un faig o un ametller, ni tan sols per abraçar-me al seu tronc, però comparteixo amb els nuvis mexicans condemnats a passar una lluna de mel forçosament sedentària –i sense gaudir de les mels del matrimoni, que en diuen, per bé que podent-se estalviar alguns dels inconvenients del vincle conjugal–, la devoció per aquells elements clorofíl·lics que, a banda

Elements clorofíl·lics que, a banda d'oferir-nos ombra, fruits i llenya, regeneren l'oxigen i també fan bonic

d'oferir-nos ombra, fruits i llenya, regeneren l'oxigen, atreuen la pluja, eviten l'erosió i, en general, fan bonic.

M'encanten els paisatges arbrats, potser perquè provinc del secà, i em sap greu que, per exemple, la plana d'Urgell s'estigui quedant els darrers temps sense la verda presència vertical, en bona part per culpa d'una pavimentació de canals, sèquies i camins que ha comportat la tala d'autèntics monuments botànics que s'alçaven als seus marges. Per això m'ha fet feliç llegir que els propietaris del **Castell del Remei** han iniciat, en el marc d'un ambiciós projecte d'enjardinament de l'entorn del celler per adequar-lo a l'activitat enoturística, la plantació de mig miler de plançons, entre xiprers, plataners, salzes, moreres, mèlies, freixes, aurons, verns, tamarindes, pereres i cirerers de flor, castanyers d'Índies i arbres de l'amor, dits així per les seves

fulles en forma de cor, si bé també anomenats arbres de Judea, en llatí científic *Cercis siliquastrum*, que a la primavera formen espectaculars raïms de flors d'un rosa intens i que en el seu dia ja vaig glossar aquí mateix, en concret l'exemplar del capdamunt del carrer Germanetes de la ciutat de Lleida.